

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่ให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม Improving the quality of life of modern Thai youth to achieve tangible results

พ.ต.อ.ปัญญา เรือนดี

Pol.Col.Panya Ruandee

พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พระพุทธศาสนา),มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Doctor of Philosophy (Buddhism), Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Email:ruandee@hotmail.com

Received December 1, 2024 & Revise December 29, 2024 & Accepted December 31, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1)เพื่อศึกษาหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนยุคใหม่ในสังคมไทย ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์จากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.2539 คัมภีร์ หนังสือ ตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผลการวิจัยพบว่า 1. หลักการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย มีดังนี้ 1) พัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ กล่าวคือ เป็นมนุษย์ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ การมีสุขภาพแข็งแรงทั้งทางร่างกายและสติปัญญา เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมต่างๆ 2) พัฒนาสติปัญญา คือ สามารถคิด พิจารณา ประยุกต์ใช้ และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น 3) มีวิสัยทัศน์ คือ การพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และมีจิตสำนึกประชาธิปไตย 4) คำนึงถึงผู้อื่นและรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม รักษาสัญญา และซื่อสัตย์ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น 5) พัฒนาตนเองให้มีวัฒนธรรมที่ดี เมื่อต้องจัดการกับผู้สูงอายุ จงมีความกระตือรือร้น มีความกตัญญู มีมารยาท ใจดี และให้เกียรติผู้อื่น เรายังรักษาวินัยและความสามัคคีภาคภูมิใจในความเป็นไทย 2.ลักษณะและพฤติกรรมของเยาวชนไทยยุคใหม่ในสังคมไทย พบว่ามีปัญหาไม่เชื่อฟังผู้อาวุโส ประสบปัญหาทางด้านการเรียน มีความรักในวัยเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ใช้ยาเสพติดมีอารมณ์รุนแรง เป็นธรรมชาติ วัยรุ่นกับการเล่นเกม 3.การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนยุคใหม่การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความรู้และสามารถปรับตัวได้ดีในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาบูรณาการ

คำสำคัญ:การพัฒนาคุณภาพชีวิต, เยาวชนไทยยุคใหม่, บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

Abstract

This research aims to 1) study the principles of developing the quality of life of the new generation of Thai youth in Thai society. Qualitative research was used by analyzing the Thai Tripitaka, Mahachulalongkornrajavidyalaya University Edition, B.E. 2539, scriptures, books, textbooks, documents, articles and related research. The results of the research found that 1. The principles of developing the quality of life of the new generation in Thai society are as follows: 1) Develop to be a complete human being, that is, a human being with complete physical and mental health, being physically and intellectually healthy, understanding the feelings of others, understanding changing situations and environments. 2) Develop intelligence, that is, being able to think, consider, apply and understand the feelings of others. 3) Have a vision, that is, develop oneself in terms of knowledge, abilities, skills and democratic consciousness. 4) Be considerate of others and love lifelong learning. Develop oneself to be virtuous, keep promises and be honest for the benefit of the public, and know how to respect the rights of others. 5) Develop oneself to have a good culture. When dealing with the elderly, be proactive, grateful, polite, kind and respect others. Let's maintain discipline and unity, and be proud of being Thai. 2. The characteristics and behaviors of the new generation of Thai youth in Thai society found that they have problems of not listening to the elderly and having problems with learning. Having love in school age, having sex before the proper age, using drugs, having violent emotions, it's natural, teenagers and playing games. 3. Developing the quality of life of the new generation of youth. In order to develop children and youth to be good people, smart people, creative people, reasonable people, knowledgeable people and able to adapt well in a world of rapid change, integrate the principles of Buddhism.

Keywords: quality of life development, new generation Thai youth, tangible results

บทนำ

สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนไทยขณะนี้กำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมาย อันเกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเด็ก เด็กและเยาวชน จำนวนมากซึมซับพฤติกรรม ความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร พฤติกรรมเหล่านี้ เช่น การอยู่ในที่สาธารณะ กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเด็กๆ ในปัจจุบัน และเยาวชนที่กำลังเติบโตขึ้นทุกวัน เด็กและเยาวชน

คืออนาคตของชาติ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจะเพิ่มความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดและการก่ออาชญากรรม มันเป็นช่วงของการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่ที่สุดเกิดขึ้นในระดับฮอร์โมนในร่างกาย หากกลุ่มคนหนุ่มสาวที่มีความอยากรู้อยากเห็นซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเหล่านี้หันมาใช้ยาเสพติด พวกเขามีความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายทางสมองและป่วยทางจิตอย่างถาวรในอนาคต พวกเขาอาจจะชักชวนเพื่อนให้เสพยาซึ่งจะกระทบต่อการเรียนและทำให้ปัญหาเสพติดของพวกเขาแย่ลง(พระครูพิพัฒน์สุตคุณ, และคณะ(2563) วัยรุ่นและเยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรลอง การค้นหาสิ่งใหม่ๆ การค้นหาความเป็นตัวเอง แต่อย่างไรก็ตามในวัยนี้ก็มีสิ่งที่จะต้องเฝ้าระวัง เพราะการคิดวิเคราะห์ การยับยั้งชั่งใจการใช้ดุลยพินิจต่างๆ ที่อาจจะไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องมาจากการพัฒนาการของสมองด้านการบริหารจัดการจะยังไม่สมบูรณ์ตามวัยเหมือนผู้ใหญ่

ข้อมูลจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนระหว่างปี 2552 ถึงปี 2557 พบว่าปัญหาของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ในปี 2552 มีจำนวน 12,352 คน ปี 2553 มีจำนวน 14,695 คน ปี 2554 มีจำนวน 13,845 คน ปี 2555 มีจำนวน 14,773 คน ปี 2556 มีจำนวน 15,530 คน และปี 2557 มีจำนวน 16,679 คน สะท้อนให้เห็นว่าจำนวนเยาวชนที่ทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้ โทษ มีสัดส่วนที่สูงขึ้นทุกๆ ปี (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ 2558)

ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่ให้ได้ผลเป็นรูปธรรม จึงควรปลูกฝังการฝึกคุณธรรม (พระไตรปิฎกเล่มที่ 21 พระสุตตันตปิฎกเล่มที่ 13 อังคุตตรนิกาย) ประจำใจ ฝึกใจมีความสุข สงบมากขึ้น โดยให้จิตเรอาอยู่กับปัจจุบันมีจิตสำนึกแห่งการรู้จักผิดชอบชั่วดี สู่การประพฤติดี ประพฤติชอบอย่างเข้าใจในชีวิตมากขึ้น ด้วยการนำหลักกุศลกรรมบถ ซึ่งแบ่งเป็น ๓ หมวด ได้แก่ กายกรรม วาจกรรม และมโนกรรม มีเป็นแนวทางในการปลูกจิตสำนึกของเยาวชนยุคใหม่ในสังคมไทยได้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนไทยยุคใหม่ เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลรอบข้าง ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญไม่น้อยไปกว่าการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน หากผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายในการปลูกฝังเยาวชนยุคใหม่ให้มีคุณธรรมประจำใจจะทำให้เยาวชนที่เป็นวัยแห่งการศึกษาเล่าเรียนนี้มีพฤติกรรมที่สงบ นิ่ง อ่อนโยนต่อคนรอบข้าง มีความอดทน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชนนั้นจะบรรเทาเบาบางลง ส่งเสริมสติปัญญาให้ดีขึ้น สามารถเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ดียิ่งขึ้น มีพัฒนาการที่ดีต่อสุขภาพ เพิ่มทักษะการเรียนรู้ รู้จักการแก้ปัญหา ลดความเครียด เพิ่มความสุขให้แก่จิตใจเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า ได้กำหนดลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ในหนังสือหลักสูตร และคู่มือการฝึกอบรม การพัฒนาผู้นำเยาวชน (กุมภาพันธ์ 2554) ดังนี้

1. พัฒนาตนเองให้เป็นคนสมบูรณ์แบบทั้งร่างกายและจิตใจ ในทางกายภาพ หมายถึง การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพแข็งแรงทั้งร่างกายและสติปัญญา และรู้จักป้องกันตนเองจากโรคภัยและการติดยาเสพติด ในทางจิตวิญญาณหมายถึงการรู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ตระหนักถึงสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันรอบตัวคุณ มีความอดทน ยุติธรรม และมีจิตสาธารณะ การเสียสละเพื่อจุดมุ่งหมาย การเคารพผู้อื่น การพึ่งพาตนเอง การพ่ายแพ้ การชนะ การให้อภัย การเมตตา การรู้ถึงภาระหน้าที่ของตน เป็นคนมีเหตุผล เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ขยันทำงาน และอดทน

2. ช่วยพัฒนาสติปัญญา ช่วยให้คุณคิด ฝึกฝน และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

3. มีวิสัยทัศน์ พัฒนาดตนเองในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และมีจิตสำนึกประชาธิปไตย รักการเรียนรู้ตลอดชีวิตและใส่ใจผู้อื่น ในด้านความรู้ก็คือผู้ที่มีความเข้าใจถึงแก่นแท้ของเรื่องนั้นๆ ได้อย่างลึกซึ้ง บุคคลที่มีความรู้และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ผู้ที่มีทักษะในการคิดเชิงทักษะหรือความสามารถในการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทักษะการสื่อสาร ทักษะการบริหารจัดการที่ดี พร้อมทั้งความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะทางวิชาชีพและสังคม ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

4. พัฒนาดตนให้มีคุณธรรม รักษาสัจจะ (พระไตรปิฎกเล่มที่ 13 พระสุตตันตปิฎกเล่มที่ 5 มัชฌิมนิกาย มัชฌิมนิพนธ์) มีความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีศักดิ์ศรีมีความภูมิใจในการทำงานสุจริต รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น

5. พัฒนาดตนให้มีวัฒนธรรมที่ดี มีความคิดริเริ่ม กตัญญูกตเวที สุภาพนุ่มนวล มีสัมมาคารวะต่อผู้อาวุโส มีระเบียบวินัยยึดมั่นในความสามัคคี นิยมและภูมิใจในความเป็นไทย

สังคมไทยในอดีต เป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยในด้านการกำหนดคุณค่าและเติบโตเป็นผู้สืบทอดศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี เด็กๆ เปรียบเสมือนดวงตาที่ช่วยให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ หัวใจของพ่อแม่ ในฐานะญาติพี่น้องและบุตรหลาน ในฐานะสมาชิกของชุมชน ที่ต้องดูแล เอาใจใส่ และปกป้องซึ่งกันและกันให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นั่นคือความงามและความคุณค่าของสังคมไทย เด็กไทยจำนวนมากเริ่มเสื่อมถอยและสูญเสียเป้าหมายในชีวิต พวกเขาพยายามปลุกฝังพฤติกรรมและทัศนคติใหม่ๆ ให้กับเด็กไทยโดยสังคมใหม่มาเป็นเวลา 20 กว่าปีแล้ว แต่สถานการณ์กลับเลวร้ายลง รูปแบบและวิธีการในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ คือ ความพยายามร่วมกันของเครือข่ายความร่วมมือ เครือข่ายความร่วมมือประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหน่วยงานภาครัฐทั้งสองแห่ง ผู้มีส่วนร่วมในเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐมีบทบาทในการตัดสินใจ การดำเนินการ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการระดมทรัพยากร ความร่วมมือ

จะจัดในรูปแบบของคณะกรรมการและเครือข่าย ภายในเครือข่ายมีการผสมผสานการตัดสินใจร่วมกันทั้งจากฝ่ายบริหารและคณะกรรมการบริหาร และเรามีเป้าหมายร่วมกันคือการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน (ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ, (2559)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่เด็กและเยาวชน เช่น ปัญหายาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์อย่างเสรี ลัทธิวัตถุนิยม ความรุนแรงทางพฤติกรรมและอารมณ์ เป็นปัญหาที่เราต้องแก้ไขร่วมกัน เพื่อปกป้องเด็กและเยาวชนจากปัญหาต่างๆ เหล่านี้ เราจำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมพลังชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรปกครองและในชุมชนท้องถิ่นของประชาชน สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาระยะที่ 2 ตั้งแต่ปี 2552-2561 รัฐบาลมีเป้าหมายพัฒนาคนไทยเป็น 300,000 คน รวมทั้งปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพร่างกายและจิตใจแข็งแรง มีสติปัญญาและร่างกายที่แข็งแรง สามารถทำประโยชน์เพื่อสังคมได้ . มุ่งเน้นการมอบโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพให้กับทุกคน หลักการ : 1) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างครอบคลุม 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ที่ทันสมัยตามผลสัมฤทธิ์ ของสถาบันรามจิตติ(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2559)

การพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัยมีมีปัญหาเรื่องคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและผลผลิตแรงงานที่แตกต่างกันแม้ว่าจะมีการคุ้มครองทางสังคมสำหรับประชาชนได้รับการเสริมสร้างและมีการจัดให้มีสวัสดิการสังคมรูปแบบต่างๆ แต่ผู้ด้อยโอกาสยังคงไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างกว้างขวาง ความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างพลเมืองและการเข้าถึงทรัพยากรยังคงเป็นความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ สังคมไทยกำลังประสบกับวิกฤตความเสื่อมถอยทางศีลธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมากมาย ซึ่งรวมถึงประเด็นต่างๆ เช่น การเพิ่มขึ้นของยาเสพติดและการพนัน โดยเฉพาะในหมู่เด็กและเยาวชน(สถาบันรามจิตติ, 2549) ปัจจุบันองค์กรปกครองท้องถิ่นแม้จะไม่ใช่งานที่ต้องรับผิดชอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนโดยตรง แต่ด้วยการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยภายใต้กรอบของกฎหมาย ได้กำหนดให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนเช่นกัน ดังที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ได้กำหนดไว้ว่า ให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองด้านการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

การพัฒนาเยาวชนควรเริ่มต้นจากการให้เยาวชนเป็นอาสาสมัคร รู้จักคิดสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ของชุมชนโดยรวม รู้จักแบ่งปันกับผู้ด้อยโอกาส รู้จักให้คุณค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักให้คุณค่ากับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกันและที่สำคัญที่สุดคือช่วยให้เด็กและวัยรุ่นมีทักษะความเป็นผู้นำ ความคิด การกระทำ ทักษะที่ดีต่อสังคม และทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วนต่างๆ โดยเริ่มจากการรู้วิธีแก้ไขปัญหากำหนดแผนปฏิบัติการส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือ เด็กและเยาวชน ดังนี้

1) การปรับปรุงคุณภาพชีวิต เราสนับสนุนผู้คนในองค์กรรัฐบาลท้องถิ่นในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนแก่คณะกรรมการ และพิจารณาการดำเนินการตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2560 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 เรื่อง ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนในสังกัดหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น

2) การศึกษาให้การสนับสนุนเด็กและเยาวชนในชุมชน ติดตามลิงก์เพื่อรับข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนของรัฐบาลท้องถิ่นประจำปี 2561

3) ส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้การสนับสนุนเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นตามกฎหมายเกณฑ์ของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยต้นทุนการฝึกอบรม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยและการสื่อสาร ว่าด้วยการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2557 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยและการสื่อสาร ว่าด้วยการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2557 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ 2562

(4) พื้นที่อื่นที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจจัดตั้งเป็นศูนย์พัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นได้ นี่คือสถานที่สำหรับวางแผนงานของคุณ เรามีบริการให้คำปรึกษาและคำแนะนำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ เมื่อหน่วยงานท้องถิ่นมีขีดความสามารถขององค์กรไม่เพียงพอหรือไม่สามารถให้บริการเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นได้ พวกเขาควรพิจารณาจัดทำรายงานและส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การดูแลและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

ปัญหา/อุปสรรคของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่ในสังคมไทย

การศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของเยาวชนในสถานศึกษา

ในการดำเนินชีวิตของเยาวชนในแต่ละวัน เราพบว่าปัญหาของเยาวชน คนหนุ่มสาวต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความโลภ ความโกรธ และความหลงผิด และเพื่อที่จะบรรลุถึงความสุข พวกเขาต้องต่อสู้กับความโลภและความปรารถนาที่เกิดจากความไม่รู้ พลังในการต่อสู้กับความปรารถนาที่จะหลีกเลี่ยงความทุกข์คือพลังแห่งสติและปัญญา ซึ่งมาจากการฝึกฝนหลักธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จนกระทั่งสามารถยกระดับจิตใจให้เหนือความปรารถนาและความอยากต่างๆ จะถือว่าเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบนั้น เห็นได้จากมุมมองของพุทธศาสนาที่เน้นถึงการเปิดรับศักยภาพของมนุษย์ พระพุทธเจ้าทรงเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาชีวิตเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ดี ในพระพุทธศาสนา(มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.2539)

ในปัจจุบันมีคดีอาญาเยาวชนจำนวนมากถูกนำขึ้นสู่ศาลเยาวชนและศาลครอบครัว ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พบว่ามีสาเหตุหลายประการที่เป็นแรงจูงใจให้เยาวชนก่ออาชญากรรม พ่อแม่รวมถึงผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นก็ไม่มีเวลาที่จะดูแลกันและกันด้วยความระมัดระวัง ไม่มีเวลาสำหรับการฝึกอบรมหรือการให้คำปรึกษา หรืออาจเป็นไปได้ว่าพ่อแม่เองก็มีปัญหาและไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกหลาน ปัญหาคือคนหนุ่มสาวไม่มีโอกาสเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่ดีหรือไม่มีเงินทุนในการศึกษาเนื่องจาก

สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดี ตระกูล. เยาวชนอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้กับสถานบันเทิง ศูนย์กลางการค้ายาเสพติด เขาอาศัยอยู่ในสลัมที่ล้อมรอบไปด้วยเพื่อน ๆ ที่มีปัญหาล้ายๆ กัน มันยังมาจากสถานการณ์ในครอบครัวที่คุณไม่ได้เตรียมตัวไว้ด้วย สภาพร่างกายของเยาวชนยังไม่พร้อมสำหรับการปรับตัวเข้ากับสังคม เยาวชนที่รู้สึกว่าการตัวเองดีกว่าต้องหาวิธีทำให้ผู้อื่นยอมรับพวกเขา แม้จะใช้วิธีที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรมก็ตาม นอกจากนี้ แม้การสื่อสารแบบไร้พรมแดนจะช่วยให้คนรุ่นใหม่เข้าถึงสื่อทุกประเภทได้ แต่พวกเขาก็ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ในการบริโภคสื่อ ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมเยาวชนจึงรวมถึงกระบวนการเข้าสู่สังคมภายในบ้านเพื่อสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมในระดับชุมชน กระบวนการปรับปรุงสถาบัน กระบวนการปฏิรูปสถาบันการศึกษาและศาสนา กระบวนการยกระดับที่นำโดยรัฐ และกระบวนการปรับปรุงอื่นๆ (ลาวัลย์ นาคติล, 2563) ซึ่งพระสมพร ฉนทสิโล (ท่าศิลา) และคณะ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนในชุมชนบ้านหนองไฮ อำเภอลำปำ จังหวัดมหาสารคาม ตามหลักภavana 4 ที่กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนในชุมชนหนองไฮ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนต้องอาศัย การพัฒนาตนเองด้านร่างกาย (การทำสมาธิเพื่อพัฒนาร่าง) ระบุว่าต้องรวมไว้ด้วย การพัฒนาตนเองตามหลักธรรมสมาธิ 4 ประการของเยาวชน ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตัวอย่าง ชุมชนบ้านหนองไฮ อำเภอลำปำ จังหวัดมหาสารคาม ทวีพื้นที่ ที่สนับสนุนทฤษฎีการพัฒนาและแนวความคิดการพัฒนาในการบริหารจัดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับสูงที่สอดคล้องกับแนวความคิด ของทฤษฎีความต้องการของปรกรณ์ ปรียากร ที่กล่าวว่าความต้องการเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยผ่านขั้นตอนต่างๆ คุณจะค่อยๆ ไปถึงระดับที่สามารถขยายและเติบโตได้ มีการปรับปรุงดีขึ้น และอาจจะเพียงพอกว่าเดิมหรืออาจก้าวหน้าไปถึงความสมบูรณ์และน่าพอใจที่สุดก็ได้ มิฉะนั้นมนุษย์ชาติก็ไม่สามารถอยู่รอดได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความหิว ความกระหาย อากาศ ฯลฯ ความต้องการปัสสาวะ ความต้องการทางเพศ ต้องการความอบอุ่น ต้องการขจัดความเจ็บปวด ต้องการรักษาสสมดุลและสอดคล้องกับแนวคิดของ พระพรหมคุณาภรณ์ (2553)

การพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี ควรนำพุทธธรรมซึ่งเป็นพื้นฐานของคนในสังคมไทยมาบูรณาการหลอมรวมเข้ากับศาสตร์และทฤษฎีการสอนเยาวชน หัวข้อหลักธรรมที่ควรนำมาใช้พัฒนาเยาวชนมี 4 ข้อ ได้แก่ 1) สัมมาทิฐิ 2) การเอื้อเฟื้อเกื้อกูล 3) การไม่เบียดเบียนผู้อื่น และ 4) การควบคุมจิตใจให้สงบ การที่จะพัฒนาเยาวชนให้เกิดสัมมาทิฐิได้ผู้สอนจะต้องมีลักษณะเป็นกัลยาณมิตรคอยโน้มน้าวชี้ให้เห็นความสำคัญของความดี และส่งเสริมให้เยาวชนได้นำความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดไปคิดโดยแยกแยะจนเกิดปัญญาสามารถแยกแยะดี-ชั่วได้ด้วยตนเอง รู้ว่าสิ่งใดควรทำ-สิ่งใดไม่ควรทำ หากเยาวชนที่เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะเข้าสู่วัยรุ่นมีสัมมาทิฐิ หรือความเห็นที่ถูกต้องติดตัวติดใจไปการพัฒนาความดีด้านอื่นๆ ได้แก่ การเอื้อเฟื้อเกื้อกูล การไม่เบียดเบียนผู้อื่น และการควบคุมจิตใจให้สงบก็จะสามารถพัฒนาได้ง่าย หรืออาจติดตามมาอย่างอัตโนมัติจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ยังผลให้ปัญหาต่างๆ ที่เยาวชนเป็นผู้ก่อลดน้อยถอยลงไป ซึ่งจะเป็นผลให้เยาวชนสามารถดำเนินชีวิตในปัจจุบันอย่างปกติสุข และประเทศชาติได้พัฒนารุดหน้า (ภัทรพล หมดมลทินม 2559)

สุภาพรณ เพิ่มพูน, และคณะ(2563)ได้ศึกษาการฝึกสมาธิแนวพุทธเชิงสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวันสำหรับเยาวชนไทย พบว่าบทความวิจัยเรื่องการฝึกสมาธิแนวพุทธเชิงสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวันสำหรับเยาวชนไทย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อศึกษาหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติสมาธิในคัมภีร์พระพุทธศาสนา, ศึกษาแนวทางการฝึกสมาธิที่เหมาะสมแก่เยาวชนไทย, และสร้างรูปแบบการฝึกสมาธิอย่างสร้างสรรค์สำหรับเยาวชนไทย มีระเบียบวิธีวิจัยได้แก่การศึกษาข้อมูลภาคเอกสารด้านการฝึกสมาธิตามหลักพระพุทธศาสนา การสำรวจความคิดเห็นด้านการฝึกสมาธิของเยาวชนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการฝึกสมาธิผลการวิจัยพบว่า การฝึกสมาธิแนวพุทธเชิงสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวัน ควรมีรูปแบบที่เริ่มจากการสร้างศรัทธาในการปฏิบัติสมาธิ การใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับเยาวชน ร่วมกับกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับตัวเองในการฝึกปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยกระบวนการฝึกปฏิบัติมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1) การปลูกฝังให้มีสัมมาทิฐิส่งเสริมการรักษาศีล เรียนรู้เรื่องกรรมและผลของกรรม และหลักธรรมสนับสนุนการปฏิบัติสมาธิ ได้แก่ พรหมวิหาร 4 (พระไตรปิฎกเล่มที่ 22 พระสุตตันตปิฎกเล่มที่ 14 อังคุตตรนิกาย ปญจก-ฉกกนิบาต) และอิทธิบาท 4 เป็นต้น

2) วิธีการฝึกสมาธิด้วยวิธีการที่คนส่วนใหญ่เคยฝึก หรือวิธีที่ง่ายต่อการฝึก เช่น การฝึกแบบพุทโธ และการเดินจงกรม เป็นต้น ร่วมกับการสื่อต่างๆในการฝึก และเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เช่น การเล่านิทาน ธรรมะ บทเพลงธรรมะ การใช้เกมประกอบการฝึกสติ เป็นต้น และ

3) กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในการฝึกสมาธิเพื่อเป็นการสร้างพฤติกรรมการเกิดสมาธิของผู้เข้ารับการฝึกเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันการปฏิบัติสมาธิเชิงสร้างสรรค์สำหรับเยาวชนไทย ที่สร้างความสนใจแก่เยาวชน จึงเป็นการฝึกที่มีรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติสมาธิ และการปลูกฝังคุณธรรมไปด้วยกันอย่างกลมกลืน และสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินในการฝึก โดยที่ผู้ฝึกเองสามารถนำหลักปฏิบัติ ไปใช้ในการแนะนำการทำกิจกรรมประจำวันสำหรับเยาวชน ที่มีการนำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ได้แก่ เรื่อง ศีล, ความมีเมตตา, กรรมและผลของกรรม และใช้วิธีการฝึกดูใจตนเอง, และส่งเสริมกิจกรรมจิตอาสา

วิธีดำเนินการวิจัย

สาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เกิดจากสาเหตุ ทางครอบครัว เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม จุดเริ่มต้นของการพัฒนาเยาวชน คือการมีทัศนคติที่ดีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เยาวชนกระทำ พฤติกรรมนั้น การส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ใน การพัฒนาเยาวชน ได้แก่ การพัฒนาวินัยในตน การพัฒนาปรีชาเชิงอารมณ์ การพัฒนาความสามารถในการคิด บทบาทของสถาบันทางสังคมมีส่วนในการอบรมสั่งสอน ชัดเจน และเป็นแบบอย่างให้แก่เยาวชน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาพัฒนาการของการพัฒนาเยาวชนตามแนวพุทธในสังคมไทย พบพัฒนาการของการพัฒนาเยาวชนตามแนวพุทธในเรื่อง ความหมายของ

พฤติกรรมเยาวชนตามแนวพุทธในสังคมไทยสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามแนวพุทธในสังคมไทย จุดเริ่มต้นของการพัฒนาเยาวชนตามแนว พุทธในสังคมไทย เป้าหมายของการพัฒนาเยาวชนตามแนวพุทธ ในสังคมไทย การส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามแนวพุทธในสังคมไทย และบทบาทของสถาบันทางสังคม ในการส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนตามแนวพุทธในสังคมไทย

พระสมพร อนุทสึโล (ท่าศิลา) และคณะ(2562).การพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนในชุมชนบ้านหนองไฮ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม ตามหลักภavana 4 ปรากฏในพระไตรปิฎกเล่มที่ 11 พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ 3 ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรคภavana 3 อย่าง พบว่าสภาพปัญหาคุณภาพชีวิตของเยาวชนบ้านหนองไฮ ประกอบด้วย 1) มีการแสดงออกที่ไม่อ่อนน้อมถ่อมตน 2) ไม่ประพฤติตามวินัย กฎ กติกาของโรงเรียนและ ชุมชน 3) มีจิตใจไม่สงบ จิตประะบาง โกรธง่าย และ 4) ขาดการรู้เท่าทันสิ่งที่มากระทบอายตนะของเยาวชน หลัก 4 ได้แก่ 1) กายภavana คือ การพัฒนาการแสดงออกทางกายให้มีความสุขรอบคอบ 2) ศีลภavana คือ การพัฒนาการติดต่อสัมพันธ์กับโลกภายนอกอย่างฉะฉานฉลาด และมีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกับสิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติและสังคม 3) จิตภavanaคือการพัฒนาให้เข้มแข็ง ไม่ขุ่นมัว มีคุณธรรม มีศรัทธา และมีความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และ 4)ปัญญาภavana คือ การรับรู้และเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง และรู้เท่าทัน สภาวะความเปลี่ยนแปลงของโลกและชีวิตเมื่อ น หลักภavana 4 ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนบ้าน หนองไฮแล้ว ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของเยาวชนมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตใน 4 ด้าน คือ ด้านกาย คือเยาวชนมี แสดงออกทางกายที่มีความสุขุม มีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระสงฆ์ครู อาจารย์ และผู้ใหญ่ในชุมชน, ด้านศีล คือ เยาวชนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ ประพฤติตามวินัย กฎกติกา และข้อบังคับของโรงเรียนและชุมชน, ด้าน จิตใจ คือ เยาวชนมีจิตใจเข้มแข็ง รู้จักควบคุมระงับอารมณ์ตนเอง มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่นและท ากิจกรรมดี งานในชุมชน และด้านปัญญา คือเยาวชนมีความรู้คุณธรรมและรู้เท่าทันสิ่งที่ย้อมจิตใจให้ขุ่นมัว และมีจิตใจใฝ่ ศึกษาเรียนรู้อยู่เสมอ

สามารถ บุญรัตน์(2562)ได้ศึกษาการวิเคราะห์พุทธนวัตกรรมที่มีผลต่อการพัฒนาระเบียบวินัยของ เยาวชนไทย จากการศึกษาพบว่า สถานการณ์ของเยาวชนไทยมีผลเชิงลบต่อการพัฒนาประเทศ เพราะ เยาวชนไทยในปัจจุบันมิได้ให้ความสนใจต่อประเด็นเรื่องระเบียบวินัยมากนัก ในขณะเดียวกันพระพุทธศาสนา มีนวัตกรรมที่สำคัญในการพัฒนาความมีระเบียบวินัยของเยาวชนด้วยการมุ่งเน้นคำสอนที่เกี่ยวกับหลักเบญจ ศีล หรือศีลธรรม เรื่องอบายมุข เรื่องมิจฉาวณิชา เรื่องการงดเว้นจากอคติ โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การวางระบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะ การถือปฏิบัติตามธรรมเนียมที่กำ หนดไว้ชุมชน

ขั้นที่ 2 การเตรียมการวางรากฐานสำหรับองค์ความรู้ด้านระเบียบวินัยซึ่งเป็นหน้าที่ของครอบครัวที่ จะส่งเสริมให้สถาบันทางพระพุทธศาสนาทำหน้าที่ในการฝึกฝนอบรม ขัดเกลาให้มีความรู้ว่าจะอะไรควร อะไรไม่ควร อะไรดี อะไรไม่ดี เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การป้องกันการละเมิดระเบียบวินัยที่จะต้องเสริมสร้างบทบาททางสังคมแก่พระสงฆ์ในการ ตักเตือน ชี้แนะผลของการละเมิดระเบียบวินัย

ขั้นที่ 4 การปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับเยาวชนไทย โดยเริ่มจากครอบครัวเป็นหลักใหญ่ที่สามารถ ปลูกฝังจากจุดเล็กอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นนิสัยประจำตัวได้ในอนาคต

และขั้นที่ 5 การรักษาระเบียบวินัยให้กับเยาวชนไทยที่ทุกภาคส่วนจะต้องเข้าใจบริบทเยาวชน ทั้งที่มี ระเบียบวินัยและผู้ที่ไม่มีระเบียบวินัยซึ่งจะต้องใช้คำสอนทางพระพุทธศาสนาปรับแต่งพฤติกรรมในทางที่ดีผ่าน การออกแบบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาให้มากขึ้น เพราะฉะนั้นการพัฒนาระเบียบวินัยเยาวชนอาจจะธรรม เนียมที่จะต้องถือปฏิบัติกันในกลุ่มชนนั้นๆ ผ่านการวางระบบความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับสถาบันทาง พระพุทธศาสนา เช่น การกำหนดอายุครบวชนสามเณร เป็นต้น อีกทั้งการพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่มีอใหม่ ในการดูแลเยาวชนให้สามารถปฏิบัติตามกรอบระเบียบวินัยที่ดี เยาวชนจึงจะสามารถปรับแต่งชีวิตให้ สอดคล้องกับข้อกำหนดทางคำสอนของพระพุทธศาสนา

Matko, K. & Sedlmeier, P.(2019) ได้ศึกษาเรื่องการทำสมาธิคืออะไร? การเสนอระบบการจำแนก ที่ได้มาจากการทดลอง What Is Meditation? Proposing an Empirically Derived Classification System) พบว่า การทำสมาธิเป็นคำศัพท์ในร่มซึ่งอยู่ภายใต้การปฏิบัติที่หลากหลายจำนวนมาก ยังไม่ชัดเจนว่า การปฏิบัติเหล่านี้สามารถจำแนกในลักษณะที่เหมาะสมได้อย่างไร ข้อเสนอก่อนหน้านี้ได้พยายามดิ้นรนเพื่อให้ ความยุติธรรมกับเทคนิคการทำสมาธิที่หลากหลาย เพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหา เราใช้ขั้นตอนจากล่างขึ้นบน แบบใหม่เพื่อพัฒนาระบบการจำแนกประเภทที่ครอบคลุมสำหรับเทคนิคการทำสมาธิ ในการศึกษาก่อนหน้านี้ เราได้ลด 309 เทคนิคที่ระบุในขั้นต้นเหลือ 20 เทคนิคที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้ ขอให้ผู้ฝึก สมาธิที่มีประสบการณ์ 100 คนให้คะแนนความคล้ายคลึงกันของ 20 เทคนิคที่เลือก การใช้มาตราส่วนหลาย มิติ เราพบมิติมุมฉากสองมิติซึ่งสามารถจำแนกเทคนิคการทำสมาธิได้: การกระตุ้นและปริมาณการวางแนว ร่างกาย มิติเหล่านี้เน้นถึงบทบาทขององค์ความรู้ที่เป็นตัวเป็นตนในการทำสมาธิ ภายในสองมิตินี้ เจ็ดกลุ่มหลัก ได้ปรากฏขึ้น: การสังเกตอย่างมีสติ, การทำสมาธิที่มีร่างกายเป็นศูนย์กลาง, สมาธิทางสายตา, การไตร่ตรอง, การทำสมาธิที่เน้นผลกระทบ, การทำสมาธิมนต์และการทำสมาธิด้วยการเคลื่อนไหว เราสรุปได้ว่าไม่มี "การทำ สมาธิ" เช่นนี้ แต่มีเทคนิคค่อนข้างหลากหลายที่อาจส่งผลกระทบที่หลากหลาย กลุ่มเหล่านี้ตั้งคำถามถึงการ แบ่งส่วนร่วมกันในแนวทางปฏิบัติ "การมุ่งเน้น" และ "การตรวจสอบโดยเปิดเผย" เราเสนอระบบการจำแนก ประเภทที่เป็นตัวเป็นตนใหม่และสนับสนุนให้นักวิจัยประเมินระบบการจำแนกประเภทนี้ผ่านการศึกษา เปรียบเทียบ ข้อเสนอเทคนิคการทำสมาธิที่หลากหลายได้แสดงให้เห็นอย่างมีประสิทธิภาพในระบบการจำแนก ประเภทใหม่ที่น่าเสนอในบทความนี้ ระบบการจัดหมวดหมู่นี้เป็นระบบแรกที่ได้รับจากการทดลองโดยขอการ ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ มิติข้อมูลที่ปรากฏในระบบการจัดหมวดหมู่ของเราทำให้เกิดความกระจ่างในการจัด หมวดหมู่อนหน้านี้ และเปลี่ยนโพลัสจากการรับรู้เป็นตัวแปรที่น่าสนใจ เราหวังว่าระบบการจัดหมวดหมู่ของเรา จะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในอนาคตและการพัฒนาทฤษฎีการทำสมาธิที่ลึกซึ้งอย่างน้อยหนึ่งทฤษฎี

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธ พบว่าความหมายและความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนไทยซึ่งเยาวชนบุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ ถึง 25 ปีบริบูรณ์มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ประกอบไปด้วย

1) พัฒนาดนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจคือการพัฒนาการให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกาย และสติปัญญา รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด ด้านจิตใจ คือ รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว ได้เป็นอย่างดี มีความอดกลั้น เป็นธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้เกียรติผู้อื่น รู้จักฟังตนเอง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีเมตตาธรรม รู้ในหน้าที่ตนเอง มีเหตุผลเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ชยัน อดทน

2) พัฒนาดนด้านสติปัญญา คือ คิดได้ คิดเป็น ประยุกต์ได้ เอาใจเขามาใส่ใจเรา

3) มีวิสัยทัศน์ คือการพัฒนาตนด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะ มีจิตสำนึกประชาธิปไตย มีจิตสำนึกต่อผู้อื่น รักการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านความรู้ คือ เป็นผู้ที่สามารถรู้สึกในแก่นสาระของวิชา สามารถรู้รอบตัวในเชิงสหวิทยาการและเป็นผู้ที่สามารถรู้การณเฏาะ สามารถคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคตที่จะมาถึงได้ ด้านทักษะความสามารถ คือ เป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการคิด ทักษะในการสื่อสาร พร้อมทั้งทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะการจัดการที่ดี มีทักษะในอาชีพและมีทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4) พัฒนาดนให้มีคุณธรรม รักษาสัจจะ มีความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีศักดิ์ศรีมีความภูมิใจในการทำงานสุจริต รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น

5) พัฒนาดนให้มีวัฒนธรรมที่ดี มีความคิดริเริ่ม กตัญญูกตเวที สุภาพนุ่มนวล มีสัมมาคารวะต่อผู้อาวุโส มีระเบียบวินัยยึดมั่นในความสามัคคี นิยมและภูมิใจในความเป็นไทย

2.ลักษณะและพฤติกรรมของเยาวชนไทยยุคใหม่ในสังคมไทย

ผลกระทบของปัญหาที่ศึกษาต่อสังคมปัญหาเรื่องของการต่อต้านผู้ใหญ่ อันนี้เป็นเรื่องตามวัยวัยรุ่นด้วย ไม่ค่อยเชื่อฟังในสิ่งที่ผู้ปกครองบอก ส่วนใหญ่จะเชื่อเพื่อนและไปตามเพื่อน อารมณ์ความรุนแรงของวัยรุ่นทำให้เกิดผลกระทบและปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย ปัญหาทางด้านการเรียน การใช้สมอง สติ ปัญญาในการเรียนจะลดน้อยลง เนื่องจากเด็กวัยรุ่นบางคนเที่ยวกลางคืน และไม่มีเวลาสำหรับพักผ่อน ความคิดก็ไม่ไปกับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ ทำให้จิตใจเหม่อลอย ไม่มีสติในการเรียน ทำให้มีผลกระทบต่อนาคตของวัยรุ่น การมีรักในวัยเรียนของวัยรุ่น วัยรุ่นบางคนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การทำแท้ง การติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัญหาการติดยาเสพติด การเริ่มเข้าไปใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นยังเป็นเรื่องของความ”อยากรลอง” ความเป็นวัยรุ่นของเขาทำให้เขาอยากรลองในสิ่งแปลกใหม่ ร่วมกับอีกปัญหาหนึ่งคือการ “ตามเพื่อน” ปัจจุบันมีเด็กบางคนหันเข้าไปหายาเสพติด เพียงเพราะรู้สึกว่ามีใครๆ เขาก็ทำ

กัน เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เห็นจะแปลกอะไร ทำให้ตัดสินใจผิดพลาด กลายเป็นเหยื่อของสารเสพติด และเป็นปัญหาของสังคมที่ยังแก้ไขไม่หาย

พฤติกรรมวัยรุ่นมีปัญหาอารมณ์และพฤติกรรม สาเหตุอาจเกิดจากการร้องไห้เพื่อต้องการเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ หรือเพื่อนสามารถสรุปพฤติกรรมที่พบได้ประกอบไปด้วยวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองเหงา วัยรุ่นชอบโกหก วัยรุ่นชอบขโมยของ วัยรุ่นที่ใช้เงินเปลือง วัยรุ่นชอบคิดมาก วัยรุ่นที่ชอบน้อยใจ วัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรง เป็นธรรมชาติ วัยรุ่นกับการเล่นเกมส์

หลักสูตรกรมบดในทางพระพุทธศาสนา

พระอริการประมวล อธิปญโญ (จันทร์ประทีป) และคณะ (2563) ได้ศึกษาหลักสูตรกรมบด 10 กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่าการนำเสนอหลักสูตรกรมบด 10 ประการกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักทั่วไปนั้นพบว่า เป็นการพัฒนาที่มองมนุษย์ในฐานะเป็นทรัพยากร คือเป็นทุนเป็นปัจจัยในการที่จะนำมาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้าของบุคลากรด้วยการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ ทศนคติและเตรียมบุคลากรเพื่อความก้าวหน้าไปสู่ระดับสูงขึ้นให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุด การพัฒนามนุษย์ตามหลักสูตรกรมบด 10 ประการนั้น เป็นการพัฒนามนุษย์ได้ครบทั้งกาย วาจา และใจ ถือได้ว่าเป็นหลักสำคัญของพระพุทธศาสนา เพราะการพัฒนามนุษย์ที่ดีจะต้องมีธรรมะเป็นพื้นฐาน อำนาจให้เกิดคุณค่าในทางมนุษยธรรม มีเป้าหมายเพื่อเป็นการแก้ปัญหาของมนุษย์โดยมีรูปแบบการปฏิบัติรวมลงในไตรสิกขา เป็นกระบวนการพัฒนาทางร่างกาย วาจา จิต และปัญญา ที่สามารถพัฒนามนุษย์ได้ทุกระดับชั้น ระดับสังคม เพื่อพัฒนามนุษย์ให้ได้บรรลุจุดหมายของชีวิตและประโยชน์ต่างๆ ดังนั้นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องนำหลักสูตรกรมบด 10 ประการและหลักธรรมที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลและประโยชน์สูงสุด

ความสำคัญของหลักสูตรกรมบด โดยความหมาย หลักสูตรกรมบดนั้น คือหลักของ สีสสิกขาส่วนหนึ่ง ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการพัฒนามนุษย์ในปัจจุบัน เพราะว่าเป็นหลักช่วยให้มนุษย์ที่ได้รับการพัฒนาแล้วอาศัยอยู่ในสังคมนี้ได้เป็นอย่างดี สามารถช่วยลดปัญหาของประเทศชาติได้จำนวนมาก ตลอดจนเป็นเหตุให้โลกนี้ได้รับความสงบสุขเพราะว่า ในหลักของหลักสูตรกรมบด 10 ประการนั้น ครอบคลุมการพัฒนามนุษย์ให้ดีขึ้นทั้ง 3 ทวาร คือ กาย วาจา และใจ เมื่อมนุษย์ได้พัฒนา ทั้งกาย วาจา และใจ ไปในทางที่เป็นกุศลคือดีได้แล้ว ย่อมเป็นอุปการะต่อการใช้ชีวิตในสังคมอันดับแรก ย่อมเป็นการทำให้ตนเป็นคนดีพร้อมทั้งยังปฏิบัติต่อคนรอบข้างด้วยความดีเมื่อทุกคนเป็นคนดีประพฤติปฏิบัติดีต่อกัน เป็นจำนวนมาก สังคมที่อยู่ก็เป็นสังคมของคนดี สังคมของคนดีหลายๆ สังคมรวมกันใหญ่ขึ้นเป็นระดับประเทศ ประเทศก็กลายเป็นประเทศที่มีประชากรเป็นคนดีเมื่อแต่ละประเทศมีแต่ประชากรที่เป็นคนดีมีศีลธรรม โลกใบนี้ย่อมเต็มไปด้วยคนดีหากว่า มนุษย์ได้ศึกษาและปฏิบัติตามหลักสูตรกรมบด 10 ประการ อย่างถูกต้องและเคร่งครัดแล้วย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ได้มากอย่างที่กล่าวมา และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับพัฒนามนุษย์ที่จะต้องนำหลักสูตรกรมบดเข้าไปในการจัดการ

เพราะว่า ความเดือดร้อนหรือความทุกข์ต่างๆ ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในสังคมโลกนี้ล้วนแล้วแต่มีสาเหตุมาจากการที่มนุษย์นั้นขาดการพัฒนาตนให้ตั้งอยู่ในหลักแห่งกุศลกรรมบถการพัฒนาคนมีปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสองด้าน คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่จิตใจ และปัจจัยภายนอกได้แก่ หลักการที่นำมาใช้พัฒนา หลักการที่จะนำมาพัฒนามนุษย์ในงานวิจัยนี้ได้นำหลักการของไตรสิกขา เพื่อนำมาพัฒนาในส่วนกาย และวาจาให้สะอาดในส่วนเบื้องต้น ที่จัดอยู่ในส่วนของศีล แล้วใช้เป็นฐานในการสร้างสมาธิเพื่อพัฒนาให้เกิดปัญญาจนสามารถทำให้จิตใจไม่ประกอบด้วยความโลภ ไม่พยาบาท มีความเห็นที่ถูกต้อง อันนับได้ว่า เป็นส่วนของการพัฒนาทางด้านปัญญา ซึ่งหลักการพัฒนามนุษย์ด้วยกุศลกรรมบถ 10 เป็นการพัฒนามนุษย์ครบทั้ง 3 ทาง คือ ทางกาย ทางวาจา และทางใจ

กุศลกรรมบถ 10 ประการนี้ ทรงแสดงไว้ในพระสูตรมากมาย เฉพาะในอังคุตตรนิกาย มีอยู่หลายสูตร มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป ดังนี้ ในสาธุสูตร เรียกว่า สาธุธรรม (ธรรมดี) ในอริยธรรมสูตร เรียกว่า อริยธรรม (ธรรมของอารยชน) ในกุศลสูตร เรียกว่า กุศลธรรม (ธรรมที่ทำให้ลายความชั่ว ในอรรถสูตร เรียกว่า อรรถธรรม (ธรรมที่มีประโยชน์) ในสาสวสูตร เรียกว่า อนาสวธรรม (ธรรมที่ไม่มีกิเลส) ในวัชชสูตร เรียกว่า อนวัชชธรรม (ธรรมที่ไม่มีโทษ) ในตปนิยสูตร เรียกว่า ตปนิยธรรม (ธรรมที่สร้างความร่มเย็น) ในอภัยคามิสูตร เรียกว่า อภัยคามิธรรม (ธรรมที่ไม่ก่อให้เกิดความทุกข์) ในสาเลยยกสูตร ปัญจมรรค แห่งมูลปณณาสถ์ ทรงเรียกว่า ธรรมจริยสมจริยา

ธรรมจริยา แปลว่า การประพฤติที่เป็นธรรม สมจริยา แปลว่า การประพฤติกรรมที่ถูกต้อง พระพุทธเจ้าทรงแสดงผลดีที่จะพึงได้รับ จากการประพฤติธรรม และการประพฤติกรรมที่ถูกต้องนี้ว่า ใครปรารถนาอะไร ? จะเป็นมนุษย์สมบัติ สวรรคสมบัติ พรหมสมบัติ มรรค ผล และนิพพาน ล้วนสำเร็จสมประสงค์ทั้งสิ้น ดังข้อความในสาเลยยกสูตรว่ากุศลกรรมบถ 10 ทำให้ได้มนุษย์สมบัติ สวรรคสมบัติ และนิพพานสมบัติกุศลกรรมบถ 10 ประการนี้ จัดว่าเป็นศีล บุคคลผู้รักษาศีล กระทำให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ย่อมได้รับอานิสงส์ ดังนี้

1. สีเลน สุขตี ยนติ คนทั้งหลายไปสู่สุคติได้ เพราะศีล
2. สีเลน โภคสมปทา คนทั้งหลายถึงพร้อมด้วยโภคะทรัพย์ เพราะศีล
3. สีเลน นิพพุตี ยนติ คนทั้งหลายบรรลุนิพพานได้ เพราะศีล

ศีลเป็นเหตุให้ได้ไปสู่สุคตินั้น หมายถึง ให้ได้เกิดเป็นมนุษย์ 1 กามาวจรสวรรค์ 6 ชั้น เพราะผลของกุศลกรรมบถโดยตรง และพรหมโลก 20 ชั้น เพราะผลของกุศลกรรมบถ 10 โดยเป็นอุปนิสัยปัจจัยส่วนศีลเป็นเหตุให้บรรลุนิพพาน หมายถึง ทรงแสดงศีลโดยความเป็นอุปนิสัยแห่งการบรรลอรหัตตผล 1 ประเภท คือ เจโตวิมุตติและปัญญาวิมุตติ การพัฒนามนุษย์ด้วยกุศลกรรมบถ 10 สรุปการพัฒนาทางกายและใจได้ดังนี้ คือ การพัฒนาด้านกาย ด้วยศีล ส่วนของกายมี 2 คือ กาย และ วาจา พัฒนากายด้วย การไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ และไม่ประพฤติดิฉินกาม พัฒนาวาจาด้วย การไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียดไม่พูดคำหยาบ และไม่พูดเพ้อเจ้อ พัฒนาใจด้วย การไม่โลภอยากได้ของคนอื่น ไม่พยาบาทปองร้ายคนอื่น และเห็นชอบตามคลองธรรม

การพัฒนาเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธ เพื่อให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาโดยสถาบันทางสังคมต่างๆ เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาสถาบันพุทธศาสนา ชุมชน เป็นต้น เป็นผู้ที่มิบทบาทในการขัดเกลาอบรมสั่งสอนให้ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาทำให้เยาวชนเป็นคนดีและคนเก่ง ช่วยเหลือตนเองและสังคมได้ทำให้เกิดการพัฒนาที่ดีทั้งตนเองและสังคมพบว่าทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายกรรม ด้านวจีกรรม ด้านมโนกรรม จะเห็นได้ว่าทุกคนนั้นมีความเข้าใจและการศึกษาในหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา คือ หลักกุศลกรรมบถ 10 แตกต่างกันไป เนื่องด้วยสภาพปัญหาทางด้านต่างๆ เช่น ด้านครอบครัวความเป็นอยู่ด้านชุมชน ด้านสังคมและด้านสภาพแวดล้อมในพื้นที่แต่ทุกคนในชุมชนบ้านบุษมีก็มีในบางส่วนของที่พอเข้าใจในหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาที่ใช้ดำเนินชีวิตประจำวันคือการรักษาศีล 5 เข้าวัดทุกวันพระเพราะชุมชนบ้านบุษมีนั้นเป็นชาวสวน ชาวไร่โดยส่วนมากจึงมีเวลาที่ต้องจำกัดในการประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในทำนองคลองธรรมและหลักกุศลกรรมบถ 10 ก็เป็นอีกทางหนึ่งที่สามารถช่วยในด้านของกายวาจาจิตใจที่เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวันให้ดีขึ้นได้ของคนในชุมชนหมู่บ้านบุษมีสืบต่อไป และสอดคล้องกับพระมหาบุญจิตร กนตสีโลคำมา (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาวิธีการแก้ปัญหาศีลธรรมของเยาวชนตามทัศนะของพุทธทาสภิกขุว่าหากบุคคลจะสอนคนอื่นให้ดีขึ้นก็ต้องเป็นครูหรือแบบอย่างที่ดีด้วยเช่นกัน ดังความตอนหนึ่งว่า นักเรียน นักศึกษาจะไม่สามารถพัฒนาตนให้เจริญก้าวหน้าทางสติปัญญาสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องได้หากขาดผู้นำหรือแบบอย่างที่ดีตั้งนั้นบุคคลผู้อยู่ในฐานะเป็นครูหรือผู้สั่งสอนคนอื่นให้เป็นคนดีจะต้องเป็นกัลยาณมิตรที่ดีด้วย ทั้งให้การอบรมในทางที่ถูกต้องดีงาม ไม่หวังความรู้ยกย่องให้เกียรติจึงควรเป็นแบบอย่างแก่สังคมและคนอื่นได้รวมลงในไตรสิกขาเป็นหลักการพัฒนากายวาจาจิตและปัญญาซึ่งสามารถพัฒนามนุษย์ได้ทุกระดับชั้นระดับสังคม

1.ด้านการประพฤติ ปฏิบัติทางกายกรรม ได้แก่การกระทำทางกาย ดังเช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้ร่างกายทำกิจกรรมต่างๆ กรรม แปลว่า กิจกรรมที่คนกระทำ คำว่า ทำ หมายถึง ทั้งทำด้วยกาย อันเรียกว่า กายกรรม ทั้งทำด้วยวาจา อันเรียกว่า วจีกรรม ทั้ง ทำด้วยใจ คือคิด อันเรียกว่า มโนกรรม นั่นคือความหมายของกรรม แต่ว่ากรรม กายกรรม มี 3 อย่างการไม่ฆ่า (อังกฤษ: Nonkilling) หมายถึง การปราศจากการเอาชีวิต การฆ่า และสถานการณ์เอื้ออำนวยให้เกิดการฆ่าในสังคมมนุษยชาติ (Glenn D. Paige, (2009) ถึงแม้ว่าการใช้คำนี้ในทางวิชาการส่วนมากจะเน้นในความหมายของการไม่ฆ่ามนุษย์ (V. K. Kool & Rita Agrawal, (2009) ในบางกรณีความหมายย่อมครอบคลุมถึงการไม่ฆ่าสัตว์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ในทุกรูปแบบในที่นี้ความหมายขยับไปถึงการไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตซึ่งใช้มาแต่ดั้งเดิมในพุทธธรรม จะเห็นได้จากศีลข้อแรกในเบญจศีล และคำสอนทำนองเดียวกันในศาสนาสาภลอื่นๆ “การไม่ฆ่า” มีความหมายสำคัญเด่นชัดขึ้นเมื่อปรากฏใช้เร็วนี้ใน “กฎบัตรเพื่อโลกที่ปราศจากการใช้พลการความรุนแรง” ซึ่งได้รับการรับรองจากการประชุมโลกครั้งที่ 8 ของกลุ่มผู้มีเกียรติได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพการไม่ฆ่าสัตว์ พ.อ.ปิ่น มุทุกันต์, (2535) ท่านให้เหตุผลไว้อย่างนี้ครับการที่พระพุทธเจ้าห้ามฆ่า แต่ไม่ห้ามกินนั้น เพราะการกระทำทั้ง 2 อย่าง มีเหตุ และ ผลไม่เหมือนกัน การฆ่านั้นจิตของผู้ฆ่าจะต้องตกอยู่ในอำนาจของกิเลส อย่างหนึ่งอย่างใด ถ้าไม่โลก

ก็โกรธ ไม่โกรธก็หลง จึงจะฆ่าได้ ถ้าจิตเป็นอิสระแก่ตัว คือไม่มีอาการดั่งกล่าวครอบงำ คนเราจะไม่ฆ่าสัตว์ การฆ่าทุกครั้ง จะต้องกระทำในขณะที่จิตผัดปกติ เสมอ ฉะนั้นการฆ่าแต่ละครั้งจึงมีผล ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางจิตของผู้ฆ่า หมายความว่า การฆ่าทำให้จิตทรุดต่ำลงทุกครั้ง จะแคล้วคลาดไปไม่ได้เลยเพราะฉะนั้น ท่านจึงห้ามฆ่าที่นี้การกินไม่เป็นอย่างนั้น จิตไม่ต้องโลภ ไม่ต้องโกรธ และไม่ต้องหลง ก็กินได้ และเนื้อสัตว์ที่ปราศจากชีวิตแล้ว เขาแล่นมาขาย จำหน่ายจ่ายแจกกันมาเป็นทอดๆ ย่อมมีสภาพเป็นเพียงวัตถุชิ้นหนึ่งจะทิ้งก็เน่าจะกิน ก็อ้อม ไม่มีเชื้อบาปเชื้อกรรมติดอยู่ในเนื้อนั้นเลย พระพุทธองค์ จึงไม่ทรงห้ามการกินเนื้อสัตว์ ชัดเจน ไข่มุขครับ สำหรับคำชี้แจงเรื่อง

ไม่ลักทรัพย์ ศิลข้อที่ 2 เว้นจากการลักทรัพย์ จะทำให้เป็นคนที่มีทรัพย์สิน มั่งคั่ง ไม่อดอยาก ไม่มีความยากจน มีความเป็นอยู่ที่สุขสบายไม่เดือดร้อน ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาบทสมาธิยามิ (การเว้นจากฆ่าสัตว์ และการเบียดเบียนชีวิตผู้อื่น) ในประมวลกฎหมายอาญามีบัญญัติในเรื่องของความผิดที่เกี่ยวกับการกระทำต่อชีวิตผู้อื่นในลักษณะที่เป็นความผิดทางกฎหมายโดยมีความสำคัญอยู่ตั้งแต่มาตรา 288 ถึงมาตรา 294 ซึ่งโทษสูงสุดในการฝ่าฝืนข้อห้ามของกฎหมายคือประหารชีวิต ที่ถูกบัญญัติอยู่ในมาตรา 289

การเว้นจากการลักทรัพย์ สิ่งของของใคร ๆ ก็รักและสงวน ไม่ควรทำลาย ฉกฉก ปล้น จี้ เป็นต้นอันเป็นการทำลายสมบัติและทำลายจิตใจกัน

ไม่ประพฤติดินในกาม กาเมสุ มิจจาจารา เวรมณีสิกขาบท สมาธิยามิ แปลว่าข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ เจตนาเครื่องงดเว้นจากการประพฤติดินในกาม (พูดง่าย ๆ คือ การผิดลูกเมียเขา)กาเมสุมิจจาจารา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาธิยามิ : เว้นจากการประพฤติดินทางเพศ ผลที่ตามมาหนักกว่าโทษทางกฎหมายหนึ่งเห็นคู่สมรสหรือผู้ที่แต่งงานแล้วของผู้อื่นและชอบแก้งเขา/เธอและผู้ก่อดังการล่วงประเวณีจะทำให้ผู้คนเดือดดาลทะเลาะวิวาทกัน คู่สมรสจะนำไปฟ้องศาลและผู้ล่วงประเวณีจะต้องรับโทษหนักที่สุด (Venerable Teacher Chantajetianukit,(Nd.) เพศสัมพันธ์ถือว่าเป็นสัญชาตญาณตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์และสัตว์ มีสุภาชิตโบราณกล่าวว่า การกิน การนอน การกัลลภัย และการสืบทพันธุ์ เป็นธรรมชาติที่มนุษย์และสัตว์มีเสมอกัน(Phramethidhammaporn (Prayoon Dhammacitto), 1996) ในทางชีววิทยาถือว่า การสืบทพันธุ์เป็นคุณลักษณะร่วมกันตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของสิ่งมีชีวิต (Damrongphon, K. & Phokhathituyuktam 2008) เพียงแต่การสืบทพันธุ์ของพืชและสัตว์มักจะมีอยู่ในช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นระยะเวลาสั้นๆ ในขณะที่มนุษย์มีการสืบทพันธุ์ (หรือมีเพศสัมพันธ์) ได้ตลอดเวลา (Bavornnantkul, 1993) ในแง่สังคมจึงทำให้เกิดการเยียบและการควบคุมทางสังคมขึ้น เพราะแม้เพศสัมพันธ์เป็นเรื่องส่วนตัว แต่ถือเป็นเรื่องของสังคมด้วย (Empradit et al. 2003) ทำให้ในแต่ละสังคมต่างมีมุมมอง ทศนคติและวิถีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน เพศสัมพันธ์จึงเชื่อมโยงไปสู่ประเด็นปัญหาต่างๆ ในด้านความถูก-ผิดควร-ไม่ควรเหมาะสม-ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับจริยธรรมทางเพศอย่างแนบแน่น (Serirak, N. 2017) ซึ่งแน่นอนว่าจริยศาสตร์เซ็กส์ (sexual ethics) เป็นมุมมองหนึ่งที่สามารถช่วยอธิบายได้อีกแนวทางหนึ่ง

จากการศึกษาจะเห็นว่า ในด้านความหมายและขอบเขตเรื่องเพศสัมพันธ์ในพุทธศาสนาเถรวาทนั้น ตรงกับคำว่า “เมถุนธรรม” โดยเรียกการมีเพศสัมพันธ์ว่า “เสพเมถุนธรรม” คือ การที่บุคคลมีเจตนาและมีความยินดีในการสอดใส่เครื่องหมายเพศของตนเข้าไปทางเครื่องหมายเพศช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ได้แก่ ทวารหนัก ทวารเบา และปาก ไม่ว่าจะเป็นของมนุษย์ สัตว์เดรัจฉาน หรือของอมนุษย์ เช่น ยักษ์ เปรต หรือนาค เป็นต้น รวมถึงของตนเอง โดยที่สอดใส่สัมผัสเพียงนิดเดียวเท่าเมล็ดงา ย่อมเป็นการเสพเมถุนธรรม หรือมีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งมีความหมายแตกต่างจากแนวคิดตะวันตก โดยที่มุมมองตะวันตกมองว่า “เพศสัมพันธ์” (Sexual intercourse) หรือ “การมีเซ็กส์” (having sex) มีความหมายกว้างมากทั้งในแง่ความหมายดั้งเดิมแบบจารีตหรือแนวคิดเชิงภาษาโดยทั่วไป ที่ให้ความสำคัญกับการสอดใส่อวัยวะเพศชายเข้าไปในอวัยวะเพศหญิง และความหมายสมัยใหม่หรือแนวคิดเชิงเทคนิค ที่เรียกว่า “กิจกรรมทางเพศ” (sexual activity) ได้แก่ เพศสัมพันธ์ทางปากหรือทางทวารหนัก รวมถึงเพศสัมพันธ์กับอวัยวะอื่นๆ เช่น มือ หน้าอกต้นขา หรือวัตถุอื่นๆ ซึ่งในมุมมองพุทธศาสนาไม่ครอบคลุมถึงการมีเพศสัมพันธ์กับอวัยวะอื่นนอกจากอวัยวะเพศ ปากและทวารหนัก รวมถึงกับวัตถุอื่นๆ ด้วย ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับอมนุษย์และซากศพของอมนุษย์อยู่นอกเหนือความหมายและขอบเขตมุมมองในทางตะวันตก (อำนาจ ยอดทอง, 2563).

2 ด้านการประพจน์ ปฏิบัติทางจริยธรรมที่เป็นจริยธรรม มี 4 คือ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ ประพจน์ดีด้วยวาจา 4 ประเภท ประพจน์ดีด้วยวาจา 4 ประเภท (วจีกรรม 4 ประเภท) นั้นได้แก่ คือ ให้กล่าวแต่วาจาถ้อยคำที่สัตย์ที่จริง ให้เว้นจากวาจาที่เท็จไม่จริงเสีย ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า มุสาวาทา เวมณี ฯ คือ ให้กล่าวแต่วาจาถ้อยคำอันสมานประสานสามัคคีให้ท่านดีต่อกัน ให้เว้นวาจาส่อเสียดยุยงเสีย ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า ปิสฺสุณายาวาจา เวมณี ฯ คือ ให้กล่าวแต่วาจาถ้อยคำอันอ่อนโยน ให้เกิดความยินดีแก่ผู้ฟัง ให้เว้นวาจาที่หยาบคายขื่นกูขื่นมึง บริภาษตัดพ้อหยาบคาย ให้ผู้ฟังได้รับความเดือดร้อนต่างๆ เสีย ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า ผรุสฺสย วาจา เวมณี ฯ คือ ให้กล่าวแต่วาจาถ้อยคำที่เป็นไปกับด้วยประโยชน์ ให้เว้นวาจาที่เหลวไหล คือพูดเล่นหาประโยชน์มิได้เสีย ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า สมฺพปฺปลาปาวาจา เวมณี ฯ ประพจน์ดีด้วยใจ 3 ประเภท (มโนกรรม 3 ประเภท) นั้นคือ คือ ให้ระวังเจตนากรรม ให้สัมพันธ์ด้วยเมตตาอยู่เสมอ คือ ความดำริของใจ อย่าให้ลุอำนาจแห่งโลภะ คืออย่าเพ่งเอากิเลสตามและวัตถุตามของท่านผู้อื่น ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า อนภิขมา โหติ ฯ คือ ให้ระวังเจตนากรรมให้สัมพันธ์ด้วยกรุณาอยู่ทุกเมื่อ อย่าให้โทสะ พยาบาท เข้าครอบงำได้ ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า อพฺพยาปาโ โหติ ฯ คือ ให้ระวังเจตนากรรมให้สัมพันธ์ด้วย มุทิตา อุเบกขา อยู่ทุกเมื่อ อย่าให้ไหลไปในทางผิด ให้เห็นตรงตามคลองธรรมทั้ง 10 น้อยู่ทุกเมื่อ ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า สมฺมทิจฺฐโก โหติ ฯ เมื่อวิเคราะห์ด้านวจีกรรมการประพจน์ชอบทางวาจาชี้แจงให้เห็นผลดีและผลเสียของคำพูดที่ดีและไม่ดีผู้นำชุมชนและผู้ปกครองประพจน์ตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เยาวชนได้เห็นเป็นตัวอย่างให้ส่งเสริม ยกย่องชมเชยเยาวชนที่มีวาจาเรียบร้อยความหมายอาจมีความแตกต่างกันในรายละเอียดดังนี้

พูดเท็จ หรือการโกหก (คำอื่นที่คล้ายกันเช่น การพูดปด โป้ปด มดเท็จ พูดเท็จ กล่าวเท็จ เพ็ดทูล ฯลฯ) หมายถึงการกล่าวเรื่องที่ไม่เป็นความจริงทั้งหมด ให้เข้าใจว่าเป็นความจริงทั้งหมดโดยเจตนา การโกหกในบางสถานการณ์ ซึ่งรวมไปถึงการเบี่ยงความเท็จและการหลอกลวง อาจนำไปสู่การลงโทษตามกฎหมาย

พูดส่อเสียด (ปิสุนาวาจา) วลีกรรมที่ควรเตือนตัวเองคือการใช้ถ้อยคำประชดประชันโดยเจตนา การใช้ถ้อยคำประชดประชัน เยาะเย้ย และทำให้ผู้อื่นรู้สึกสงสาร เคืองแค้น โกรธ อับอาย หรือเจ็บปวด ถือเป็นเรื่องปกติในองค์กรต่างๆ และยังมีผู้หญิงที่เป็นแบบนี้กันอีกมากมายเช่นกัน ผู้ที่แสดงความคิดเห็นอย่างโจ่งแจ้งหรือประพาดตัวโจ่งแจ้ง ไม่รู้ว่าการกระทำของตนทำให้ผู้อื่นรู้สึกแย่ และกรรมที่คุณสร้างก็จะย้อนคืนมาหาคุณ บางคนชินกับการเสียดสีจนกลายเป็นนิสัย มันกลายเป็นนิสัยและเป็นที่มาของความภาคภูมิใจ เขาเป็นคนมีวาทีศิลป์และเยาะเย้ยถากถางผู้อื่น ยิ่งคุณได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ๆ รอบตัวที่คอยทำร้ายผู้อื่นมากเท่าใด คุณก็จะยิ่งได้รับกำลังใจมากขึ้นเท่านั้น พวกเขาใช้คำพูดเพื่อปลุกปั่นความเกลียดชังและความเคียดแค้นในตัวผู้อื่น การทำร้ายผู้อื่นด้วยถ้อยคำหยาบคายอาจทำลายอนาคตของผู้ถูกดูหมิ่นได้ เช่น บางคนรู้สึกว่าตัวเองด้อยกว่าในเรื่องรูปร่างหน้าตาหรือครอบครัว หากเพื่อนของคุณคอยล้อเลียนหรือล้อเลียนคุณอยู่ตลอดเวลา คุณจะยิ่งสูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเองมากยิ่งขึ้น มันทำให้เกิดความรู้สึกด้อยค่าขึ้นในใจ การสูญเสียโอกาสและแม้กระทั่งอนาคต การสูญเสียสุขภาพกายและใจ

พูดคำหยาบคำหยาบคาย หมายถึงคำที่สื่อความหมายในทางหยาบคาย สื่อถึงความหมายเชิงลบหรือที่น่ารังเกียจ รวมถึงภาษาที่สื่อถึงเรื่องเพศ การดูหมิ่น หรือคำพูดดูถูกทางสังคม การใช้คำหยาบคายเป็นสิ่งที่ไม่น่าพึงใจ ในกรณีของภาษาไทย เนื้อหาของคำหยาบคายอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับชนชั้นทางสังคมและภาษาของแต่ละภูมิภาค การใช้คำหยาบคายขึ้นอยู่กับสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมายของการสื่อสาร แต่ละยุคสมัยมีคำแสลงที่แตกต่างกันออกไป ฝ่ายบริการการแพทย์ สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี ขอแนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหาเด็กใช้คำพูดหยาบคาย ดังนี้ ภาษาที่หยาบคายส่งผลเสียต่อบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ของเด็กในอนาคต

พูดเพ้อเจ้อพูดเหลวไหล, พล่ำม, พูดพล่ำม, พูดพร่ำเพ้อ ถือว่าสัมผัสปลาปะ (พูดเพ้อเจ้อ ไม่เป็นสาระ) อันบุคคลเสพแล้ว เจริญแล้ว กระทำให้มากแล้ว ย่อมยังสัตว์ให้เป็นไปในนรก ในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉาน ในเปรตวิสัย วิบากแห่งสัมผัสปลาปะอย่างเบาที่สุด ย่อมยังคำไม่ควรเชื่อถือ

3.ด้านการประพาด ปฏิบัติทางมโนกรรม คือ หากมีการกระทำทางจิตหรือที่เรียกว่า “คิด” การกระทำทางจิตก็คือการกระทำทางจิต เมตตา มโนกามะ คือ การแสดงความเมตตาต่อเพื่อนพรหมจรรย์ด้วยกัน หมายความว่ากระทำแต่สิ่งดี ๆ ต่อกันและกัน ทั้งต่อหน้าสาธารณชนและลับหลัง ช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกันทางร่างกาย มีความอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักแสดงความเคารพ ไม่รังแกหรือล่วงละเมิดซึ่งกันและกัน อย่าก่อให้เกิดอันตรายหรือความเจ็บปวด เพียงทำสิ่งที่ถูกต้องสำหรับกันและกัน ช่วยให้พวกเขาทำงานหนัก โดยให้พวกเขาสามารถเสียสละเพื่อผู้อื่นได้ จึงมีความเมตตาและช่วยเหลือผู้อื่นในทุกๆ เรื่อง รู้วิธีปกป้องและช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อพวกเขาตกอยู่ในอันตราย ให้ดำเนินชีวิตอย่างมีศีลธรรม ระงับการทำชั่วและการกระทำทาง

กายอันชั่ว และอย่าใช้กำลังเพื่อสร้างความทุกข์ทรมานให้ผู้อื่นด้วยวิธีใดๆ (พระมหาประเสริฐ สุขเมธ (เพชรศรี) และปิยวัฒน์ คงทรัพย์, (2559)

กรรมทางใจนอกจากเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแล้ว ก็เป็นจุดเริ่มต้นด้วย หมายความว่า การกระทำที่จะออกมาเป็นวจีกรรมและเป็นกายกรรมได้ ก็เพราะเกิดขึ้นเป็นมโนกรรมก่อน คนเราต้องคิดก่อน คิดขึ้นมาในใจ คิดชั่วแล้วจึงพูดชั่ว ทำชั่ว ถ้าพูดชั่วขึ้นเฉยๆ อาจเป็นเพียงเคยปากหรือใช้คำพูดไม่ถูกเท่านั้น ไม่ใช่เป็นกรรม คนจะทำอะไรก็เริ่มจากความนึกคิดในใจ ที่เรียกว่ามโนกรรม ในทางพระพุทธศาสนาจึงถือว่ามโนกรรมสำคัญที่สุด พระพุทธเจ้าตรัสโดยทรงเปรียบเทียบกับลัทธินิครนถ์ตามปกติคนทั่วไปให้ความสำคัญกับการกระทำทางกายรองลงมา คือ การกระทำทางวาจา และให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับการ กระทำทางใจ

โดยทั่วไปสำหรับเราหรือเขา การหุบทีใครสักคนดูจะเป็นเรื่องร้ายแรงกว่าการพูดดูถูกเขา และการกระทำทั้งสองอย่างนั้นดูรุนแรงมากกว่าการมุ่งร้ายแค่อยูในใจ แน่แน่นอนว่าเป็นมุมมองในเชิงกฎหมายที่มนุษย์บัญญัติกันขึ้นมาในแต่ละประเทศแต่ตามหลักของ “ธรรมะ” ซึ่งเป็น “กฎของธรรมชาติ” แล้ว “มโนกรรม” เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ส่วนกายกรรม หรือวจีกรรม จะพิจารณารุนแรงเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ “เจตนา” ในการกระทำนั้น ไม่ใช่เพียงอยู่เพียงใจ คิดไปเถอะคะทั้งวันทั้งคืน แต่ไม่ได้ กระทำกรรมตามที่คิดก็ไม่สำเร็จ เช่น อยากจะได้ของคนอื่น แล้วก็นึกไปอยากจะได้ของๆ เขา จะเป็นการได้ของบุคคลอื่นมาได้อย่างไร นึกคิดไปๆ ไม่มีวันที่ของคนอื่นจะมาเป็น ของท่านได้สำหรับผู้ที่ดีคิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการล่วงออกไปทางกาย หรือทางวาจา แต่ว่าสำหรับการ กระทำทางกายที่ไม่เป็นมโนกรรม มี เป็นแต่เพียงกายกรรม เช่น เวลาที่เห็นสิ่งหนึ่งสิ่ง ใดอาจจะเห็นของที่ไม่ทราบว่าเป็นเจ้าของอยู่ที่ไหน และก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่เล็กน้อย และไม่ ได้คิดมาก่อนด้วยว่า ต้องการของสิ่งนี้ แต่เมื่อผ่านไปเห็นเข้า เช่น ดอกไม้ในสวน หรือ อะไรก็ตามแต่ ของในป่าหรืออะไรอย่างนั้น แล้วก็คิดว่าต้องการของสิ่งนั้น แล้วก็เด็ดไป ถือไปจะเป็นผลไม้ หรือดอกไม้ก็ตาม ถ้ามีผลไม้ที่หล่นอยู่ใต้ต้น เมื่อมีความอยากได้ ก็ เก็บเอาไป ขณะนั้นก็เป็นกายกรรม แต่ไม่เป็นมโนกรรม เพราะฉะนั้น กายกรรมไม่เป็นมโนกรรม วจีกรรมไม่เป็นมโนกรรม ที่แสดงเรื่อง ของกรรม 3 ก็เพื่อที่จะแยกให้เห็นว่า กายกรรมไม่ใช่มโนกรรม วจีกรรมไม่ใช่มโนกรรม แต่สำหรับมโนกรรมที่เป็นมโนกรรมโดยคิดอยู่ในใจเฉยๆ ไม่ได้ล่วงไปทางกายทางวาจา นั้นไม่สามารถจะสำเร็จลงไปได้ แต่ว่าต่างกับกายกรรมและวจีกรรม โดยที่วามโนกรรมมีความตั้งใจเกิดขึ้นทางใจก่อน จึงจัดเป็นมโนกรรม เมตตามโนกรรม หมายถึง การคิดดี การมองกันในแง่ดี มีความหวังดีและปรารถนาดีต่อกัน รักและเมตตาต่อกันคิดแต่ในสิ่งที่สร้างสรรค์ต่อกัน ไม่อิจฉาริษยา ไม่คิดอคติ ไม่พยายาบาท ไม่โกรธแค้นเคืองกัน รู้จักให้ออกาสและให้อภัยต่อกันและกันอยู่เสมอ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธ พบว่าหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนยุคใหม่ในสังคมไทย พบว่าความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชน

ไทย ซึ่งเยาวชนบุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ ถึง 25 ปีบริบูรณ์มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ประกอบไปด้วย 1)พัฒนาตนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจคือการพัฒนาการให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกาย และสติปัญญา รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด ด้านจิตใจ คือ รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว ได้เป็นอย่างดี มีความอดกลั้น เป็นธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้เกียรติผู้อื่น รู้จักฟังตนเอง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีเมตตาธรรม รู้ในหน้าที่ตนเอง มีเหตุผลเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ชยัน อดทน 2)พัฒนาตนด้านสติปัญญา คือ คิดได้ คิดเป็น ประยุกต์ได้ เอาใจเขามาใส่ใจเรา 3)มีวิสัยทัศน์ คือการพัฒนาตนด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะ มีจิตสำนึกประชาธิปไตย มีจิตสำนึกต่อผู้อื่น รักการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับบทพล หมดมลทินม(2559) การเลี้ยงดูเยาวชนให้เป็นคนดีต้องอาศัยการผสมผสานพุทธศาสนา ซึ่งเป็นรากฐานของสังคมไทยเข้ากับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาเยาวชน มีหลักธรรม 4 ประการที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาเยาวชน 1) สัมมาทิฐิ 2) การเอื้อเฟื้อเกื้อกูล 3) การไม่เบียดเบียนผู้อื่น และ 4) ในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาทัศนคติที่ถูกต้อง ครูต้องเป็นเพื่อนที่ดี สอนให้พวกเขาารู้ถึงความสำคัญของความดี และสนับสนุนให้พวกเขาคิดอย่างชาญฉลาดโดยใช้ความรู้ที่ได้รับการสั่งสอนมา นอกจากนี้ เราต้องสนับสนุนให้พวกเขาได้รับภูมิปัญญา สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดีได้ สามารถทำความชั่วได้ รู้ว่าอะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ หากวัยรุ่นในช่วงวัยรุ่นตอนปลายมีทัศนคติและความคิดเห็นที่ถูกต้อง เขาหรือเธอจะเป็นคนดีมากขึ้น อดทนช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น และด้วยวิธีอื่นๆ แต่คุณสามารถพัฒนาความดีได้ คุณจะสามารถควบคุมจิตใจของคุณได้ง่ายขึ้นและไม่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น หรืออาจดำเนินต่อไปโดยอัตโนมัติจนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ พื้นที่ที่จำนวนเยาวชนผู้ก่อเหตุสร้างปัญหาต่างๆ ลดลง ทำให้เยาวชนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขในปัจจุบัน และประเทศก็พัฒนาและเจริญก้าวหน้า

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๑) เพื่อศึกษาหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนยุคใหม่ในสังคมไทย ๒) เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธ 2 แนวทาง ประกอบไปด้วย คือ

1.กิจกรรมการเข้าค่ายอบรมธรรมะเพื่อเป็นการฝึกฝนและทดลองปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ โดยนำหลักการทางด้านจิตวิทยา เช่นจิตวิทยาหมู่ เมื่อ 1 คนทำให้ดู ทุกคนก็พยายามทำตาม ที่ใช้รูปแบบไม่เป็นทางการคือการใช้วิธีเปิดใจ รับฟังและกล่อมเกล่า ละลายพฤติกรรม ควบคุมไปกับการดำเนินกิจกรรม

2.การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาบูรณาการ โดยทุกฝ่ายต้องช่วยกัน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันพุทธศาสนา ชุมชน สังคม ให้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์การพัฒนาเยาวชน โดยการสอดแทรกสิ่งดีงามควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิต เป็นตัวอย่างที่ดีให้บุตรหลาน เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับศิษย์ เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับสังคมเป็นต้น เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา เพราะต้องใกล้ชิดกับเยาวชน

ข้อเสนอแนะเชิงเนื้อหา

1.การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธควรมีการศึกษาเนื้อหาหลักธรรมใดที่เยาวชนในยุคปัจจุบันนิยมใช้และเหมาะสมกับสถานการณ์ ความเปลี่ยนแปลงของสังคม และการนำเสนอ การอธิบายตลอดจนวิธีปฏิบัติต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เนื้อหาที่ปรากฏในหลักธรรมควรมีการยกตัวอย่างที่ทำให้เยาวชนเข้าใจได้ง่ายๆ

2.การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยยุคใหม่เชิงพุทธที่คำนึงถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จิตใจ และปัจจัยภายนอก สถาบันครอบครัว และสังคม การศึกษาดังกล่าวนั้นต้องหาตัวชี้วัดที่สามารถจับต้องและทำความเข้าใจได้ การศึกษาที่จะให้ทราบผลว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตนั้นควรสร้างเครื่องมือที่สามารถวัดได้ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

เอกสารอ้างอิง

- ปิ่น มุทุกันต์,(2535) *มงคลชีวิต ภาค 3* (ภาคจบ) กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ลาวัลย์ นาคติลก, แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมของเยาวชน, *วารสารวิชาการ*,12 (1), 163-172
- ภัทรพล หมดมลทิน,(2559) การพัฒนาเยาวชนตามแนวทางพระพุทธศาสนา, *วารสารพุทธจิตวิทยา* 1(1), 14-22
- พระครูพิพัฒน์สุตคุณ, และคณะ (2563),การเอาชนะยาเสพติดในสถานศึกษา, *บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์*, 8 (3) กันยายน-ธันวาคม 2563
- พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ 13 พระสุตตันตปิฎกเล่มที่ 5 มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), ธรรมบุญชีวิตฉบับชาวบ้าน. (พิมพ์ครั้งที่ 21)กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา(2553).
- พระสมพร หนทสีโล (ท่าศิลา) และคณะ,(2562). การพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนในชุมชนบ้านหนองไฮ อำเภอวาปีปทุมจังหวัดมหาสารคาม *วารสาร Journal of Modern Learning Development*, (2562).5 (3),78-92

- พระมหาบุญจิตกร กนต์สีโลคำมา,(2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาวิธีการแก้ปัญหาศีลธรรมของเยาวชนตามทัศนะของพุทธทาสภิกขุ, พุ. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระมหาประเสริฐ สุเมธ (เพชรศรี) และปิยวัฒน์ คงทรัพย์,(2559). สารานุกรม : หลักธรรมในการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทย, *วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*(2559).3(1)(5),21-29
- พระอธิการประมวล อธิปญโญ (จันทร์ประทักษ์),และคณะ ได้ศึกษาหลักสูตรกรมบาล 10 กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, *วารสารบณั ชิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, (2563), 7(3),32-44
- ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ,(2559).การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาโดยองค์กรปกครองท้องถิ่น บนฐานเครือข่ายความร่วมมือ กรณีศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด,รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง)สาขาวิชาการเมืองการปกครอง สำหรับนักบริหารคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(2559).
- ศุภญ์เทคโนโลยีสารสนเทศ,(2558).กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน,สถิติจำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน,2558, [ออนไลน์] แหล่งที่มา,:http://www2.djop.moj.go.th/media/k2/attachments/back_offend.pdf, สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565.
- สถาบันรามจิตติ, (2549).สมุดรายงานข้อมูลตัวบ่งชี้รายจังหวัด 2549-2550. ในโครงการติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด กรุงเทพฯ : สถาบันรามจิตติ.
- สามารถ บุญรัตน์,(2562) ได้ศึกษาการวิเคราะห์พุทธทศวรรษที่มีผลต่อการพัฒนาระเบียบวินัยของเยาวชนไทย, *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 8 (1), 131-139
- สุภาพรณ เพิ่มพูน,และคณะ(2563).การฝึกสมาธิแนวพุทธเชิงสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวันสำหรับเยาวชนไทย, *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*, 16(1)
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,“แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559)”http://www.nesdb.go.th/download/article/article_20160323112431.pdf.(สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559).
- อำนาจ ยอดทอง,(2563). พุทธศาสนาเถรวาทกับมุมมองจริยธรรมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์, *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร* (2563).8 (3),1166-1182
- Bavornnantkul,(1993). *Sexuality Ethics*. Bangkok: Kasetsart University.
- Empradit et al (2003). *General knowledge about sex education*. 3rd edition, revised. Bangkok:Thammasat University.

- Matko, K. & Sedlmeier, P.(2019) What Is Meditation? Proposing an Empirically Derived Classification System). *ORIGINAL RESEARCH article*Front. Psychol., 15 October 2019 Sec. Cognition 10 - 2019 | <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02276>
- Damrongphon, K. & Phokhathituyukt (Editor).(2008) *Biology 1*. Bangkok: Department of Biology, Faculty of Science, Mahidol University.
- Serirak, N.,(2017) "Sexual intercourse in a medical perspective": the meaning of sexual intercourse as an aesthetic activity in the writings of Thai physicians in the 1970s.National Academic Conference The 11th *Thai Humanities Research Forum, Exploring Aesthetic Dimensions in the Humanities*. (2017). 8-9 September 2017 at Srinakharinwirot University, Prasarnmit, Bangkok. Nonthaburi: Medee Graphic Company Limited.
- Phramethidhammaporn (Prayoon Dhammacitto).(1 9 9 6). *Instinct control*. Bangkok: Buddhadhamma Foundation.
- Venerable Teacher Chantajetiyanut,(Nd.) *Translated from Northern Dialect*, Phra Chayanandamuni Translated into Thai, Local Dharma from Palm Leaves: 5 Precepts,
- V. K. Kool & Rita Agrawal,(2009) "*The Psychology of Nonkilling*", in Toward a Nonkilling Paradigm, edited by Joám Evans Pim. Honolulu: Center for Global Nonkilling.